

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114204541
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4114204541.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., o zaplatenie sumy 4.659,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16Csp/137/2016-59 zo dňa 08.11.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi aj sumu 185 eur s 9,25% úrokom zo omeškania od 10.07.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 68 %.
Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v prvom výroku uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.727,44 eura spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 10.07.2011 do zaplatenia to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %. V odôvodnení rozsudku súd uviedol že dňa 19.02.2014 podal právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., žalobu o zaplatenie sumy 4.659,38 eura s príslušenstvom na tom podklade, že podľa zmluvy o pôžičke poskytol žalovanej pôžičku, ktorú mala žalovaná splácať v sume 8.910 eur v 99 mesačných splátkach po 90 eur. Žalovaná však uhradila iba 175 eur. V priebehu konania súd uznesením zo dňa 08.03.2016 č.k. 9RO/64/2014-26 pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že do konania namiesto pôvodného žalobcu vstupuje spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 02.10.2017 uviedol, že žalovaná suma 4.659,38 eura pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 4.208,91 eura a z poplatkov vo výške 450,47 eura. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa strany nedostavili, preto súd pojednával v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalovaná pôžičku nesplácala riadne a včas, a preto veriteľ zmluvu vypovedal a úver zosplatnil. V tomto smere poukázal na špecifikáciu žalovanej sumy v písomnom vyjadrení zo dňa 02.10.2017. Veriteľ mal právo vypovedať zmluvu v zmysle čl. 12 a bodu 2 VOP. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti, keďže je v zmluve uvedené ako termín konečnej splatnosti údaj 4/2019, tak z toho možno vyvodíť termín konečnej splatnosti, t. j. splátkou splatnou v apríli 2019.

2. Súd konštatoval, že veriteľ a žalovaná uzatvorili dňa 20.01.2011 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 4.087,44 eura s tým, že celková suma pôžičky je 8.910 eur, ročná úroková sadzba 24,45% a ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 24,45 %. Podľa zmluvy žalovaná mala pôžičku splatiť v 99 splátkach po 90 eur, pričom súčasťou zmluvného vzťahu boli Všeobecné

obchodné podmienky (VOP). Listom zo dňa 23.06.2011 veriteľ vypovedal zmluvu a súčasne vyzval žalovanú na úhradu celkového dlhu vo výške 4.420,83 eura do 5 dní od doručenia vypovede. Zásielka bola žalovanej doručená dňa 04.07.2011. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná uhradila sumu 360 eur (dňa 18.11.2011 sumu 80 eur, dňa 27.11.2012 sumu 40 eur, dňa 02.05.2013 sumu 55 eur a dňa 19.06.2014 sumu 185 eur).

3. Uvedený rozsudok súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods.1, 3, 4, § 559 ods. 2, § 517 ods. 1, 2, § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že veriteľ a žalovaná uzatvorili dňa 20.01.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorú si nazvali zmluva o pôžičke. Na daný zmluvný vzťah sa vzťahuje Občiansky zákonník týkajúci sa spotrebiteľských vzťahov ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Veriteľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd preto skúmal zmluvu z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 20.01.2011. Podľa tohto zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy je okrem iného uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej počet a termíny plátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. písm. f/, k/). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd dojednané označenie konečnej splatnosti ako: "Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 04/2019", považoval za nedostatočné, lebo termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť vyjadrený takým spôsobom, aby spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Vyžaduje sa preto presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Keďže zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom tak, aby spotrebiteľ mohol vopred zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania. To platí aj pre uvedenie termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vzhľadom na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú údaje o dobe trvania zmluvy, o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie iba poskytnutej pôžičky, t.j. v tomto prípade sumy 4.087,44 eura. Žalovaná z toho uhradila 360 eur, preto súd priznal žalobcovi rozdiel vo výške 3.727,44 eura. Z dôvodu, že žalovaná sa dostala s plnením do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 9,25 % ročne (o osem percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase omeškania; zmluvný vzťah vznikol pred 1.2.2013) z dlžnej sumy 3.727,44 eura od 10.07.2011 do zaplatenia. Vo zvyšku súd teda žalobu zamietol. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255, § 262 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z jediného dôvodu, a to že súd prvej inštancie nepojal do jeho celkovej pohľadávky aj sumu 185 eur, ktorá nebola žalovanou uhradená a ktorú súd prvej inštancie podľa písomného prehľadu splátok a úhrad nesprávne pochopil ako sumu žalovanou uhradenú. Žiadal preto rozsudok v jeho zamietajúcej časti týkajúcej sa sumy 185 eur zmeniť a uvedenú sumu mu priznať, resp. rozsudok v tejto časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd mu priznal sumu 3.727,44 eura s prihliadnutím na to, že žalovaná z celkovej sumy pôžičky 4.087,44 eura zaplatila 360 eur. Táto výška uhradenej sumy bola súdom prvej inštancie pojatá mylne, pretože žalovaná uhradila len 175 eur, čo vyplýva aj z platobnej histórie. Suma 185 eur nepredstavuje úhradu žalovanej, ale je to len nedaňový účtovný odpis predstavujúci sumu, ktorá bola započítaná na dlžnú sumu postupcu z dôvodu interného systémového odpisu pohľadávky pri jej postúpení.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa sumy 185 eur s 9,25% úrokom zo omeškania od 10.07.2011 do zaplatenia podľa § 388 CSP zmeniť a žalobe v tejto časti vyhovieť. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti prevyšujúcej sumu 185 eur s príslušenstvom v dôsledku absencie odvolania nadobudol právoplatnosť. V tejto veci odvolací súd aplikoval ustanovenie § 470 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že ten skutkový stav, ktorý konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, okrem posúdenia skutočnosti, že by žalovaná bola okrem sumy 175 eur uhradila aj 180 eur. V danej veci teda právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 20.01.2011 spotrebiteľskú zmluvu o pôžičke poskytnutej vo výške 4.087,44 eura a súd prvej inštancie posúdil daný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov s tým následkom, že veriteľovi patrí právo len na zaplatenie nesplateného istiny úveru v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento záver žalobca v odvolaní nenamietal a stotožnil sa s tým, že mu voči žalovanej zostal nárok len na vrátenie sumy zodpovedajúcej výške nesplateného istiny úveru. K žalobe podanej dňa 19.02.2014 doložil prehľad splátok a úhrad končiaci dňom 07.01.2014 (v spise na č. I. 6), z ktorého vyplynulo, že žalovaná skutočne uhradila len sumu 80 eur dňa 18.11.2011, potom sumu 40 eur dňa 27.11.2012 a napokon sumu 55 eur dňa 02.05.2013, spolu vo výške 175 eur. Žalobca ako postupník dňa 04.10.2017 doložil aktualizovaný prehľad splátok a úhrad (v spise na č. I. 49), ktorý sa končí dňom 18.06.2014 s tým, že splátky naďalej hradené neboli, a pri označení dňa 19.06.2014 je uvedená úhrada 185 eur s dodatkom, že ide o ODP nedaňový účtovný odpis. Súd prvej inštancie tento údaj pojal ako splátku uhradenú žalovanou, čo žalobca v odvolaní namietal s tým, že o splátku nešlo, ale šlo o sumu, ktorá bola započítaná na dlžnú sumu postupcu z dôvodu interného systémového odpisu pohľadávky pri jej postúpení.

8. Odvolací súd s ohľadom na listinné dôkazy doložené v prvoinštančnom konaní pôvodným žalobcom a následne terajším žalobcom ako postupníkom urobil záver, že odvolanie žalobcu bolo čo do nesplateného istiny spotrebiteľského úveru vo výške 185 eur podané dôvodne. Je zrejmé, že žalovaná na istine zaplatila len sumu 175 eur, a teda celkový rozdiel dôvodne žalobou uplatnený bol vo výške 3.912,44 eura. Suma 185 eur nie je v prehľade splátok a úhrad evidovaná ako splátka realizovaná žalovanou, ale tak, ako to uvádzal žalobca v podanom odvolaní, t. j. „ODP nedaňový účtovný odpis“.

9. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za opodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a žalobcovi priznal aj sumu 185 eur s 9,25% úrokom z omeškania od 10.07.2011 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Takto rozhodol na tom istom základe a z tých istých zákonných dôvodov, ako vo veci rozhodol aj súd prvej inštancie, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na právne zdôvodnenie opísané súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku, týkajúce sa tak istiny ako aj príslušenstva. Na toto zdôvodnenie odvolací súd poukazuje v súvislosti aj s istinou 185 eur a aj s priznaným príslušenstvom tvoriacim úroky z omeškania.

10. Podľa § 396 ods. 1,2, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o trovách prvoinštančného konania tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68 % s ohľadom na pomer úspechu v konaní. Žalobca si žalobou uplatnil sumu 4.659,38 eura, a teda v konečnom dôsledku bol úspešný v rozsahu 84 % a neúspešný bol v rozsahu 16 %. Jeho úspech v konaní činí 68 % (84 % - 16 %).

11. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému patrí nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). Odvolací súd preto rozhodol, že sa mu voči žalovanej priznáva v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktorého predmetom bola už len suma 185 eur.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).